

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jihočeská univerzita

Vysoká škola: Filozofická fakulta JU

Ústav bohemistiky

Datum odevzdání posudku: 10. června 2009

Bakalář: **Aneta Mlejnková**

Aprobace: bohemistika

Recenzent*] bakalářské práce
Vedoucí*] Mgr. Lucie Medová, MPhil, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Konfrontace české a polské frazeologie z oblasti živé přírody

Studentka se ve své bakalářské práci zaměřila na porovnání frazémů obsahující pojmenování zvířete (zooapelativa) v české a polské frazeologii. Její snaha je podložena legitimní otázkou, zda se tyto dva západoslovanské jazyky shodují také v oblasti frazeologie, jsou-li jejich jazykové systémy tak blízké. (Na druhou stranu, pokud, jak autorka neopomíná zdůrazňovat, je frazeologie oblastí „jazykové anomálie“, bylo by s podivem, byly-li by oba jazyky, byť systémově velmi blízké, „anomální“ stejným směrem a do stejné míry.)

Práce je rozdělena do dvou velmi samostatných částí; vlastní části praktické předchází obsáhlá část teoretická, postavená výhradně na pracích Františka Čermáka. Jak autorka sama připouští, tato jednostrannost je nezvyklá, leč z jejího pohledu opodstatněná, neboť Čermákovu terminologii shledává [autorka (L.M.)] *jako nejprehlednější a nejpracovanější*, s. 80. Je velmi snadné autorce toto tvrzení věřit: na začátku teoretické části práce uvádí přehled nejen českých, ale i polských prací o frazeologii a způsob, jakým je charakterizuje, jednoznačně dosvědčuje jak její zaujetí problémem, tak schopnost nalézt rychle ty nejdůležitější momenty.

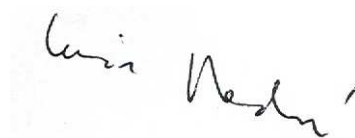
Jakkoli jsou Čermákovy práce východiskem a teoretickým zakotvením této práce, vlastní praktická část je autorčiným vlastním teoretickým konstruktem, postaveným v první řadě tematicky. Tak první skupina zooapelativ, které autorka porovnává, jsou zvířata žijící v Evropě (a tedy se předpokládá, že jsou relativně dobře známá v obou srovnávaných jazycích). Uvnitř této skupiny pak autorka ještě, vedena nepochybně snahou systematizovat, rozlišuje mezi zvířaty domácími a divokými.

Za pozornost pak ale bezpochyby stojí překvapivě odlišná frekvence (a pojetí) kategorie zvířat domácích na straně jedné a zvířat cizokrajných a mytologických na straně druhé. Z autorčina výzkumu vyplývá, že se v českých frazémech vyskytuje více pojmenování cizokrajných a mytologických zvířat než v polštině. Tento zajímavý fakt je dále reflektován v následující části práce, kde autorka uvádí vlastní frazémy z obou jazyků. Zabývá se zooapelativy *kůň* a *pes*, tj. těmi, které jsou nejběžnější v češtině i polštině z „domácích“ zvířat a, jak naznačeno výše, těmi „mytologickými“; konkrétně rozebírá zvířata *opice*, *lev* a *drak*. Kupříkladu, zatímco čeština zná jenom maskulinum *lev*, srov. *lev salónů*, v polštině existuje i forma přechýlená *lwica salonowa*.

V tento moment by bylo zajímavé pustit se do spekulací: s čím souvisí česká záliba v zooapelativu *opice* a *prase*, kupříkladu? Autorka není spekulacím náchylna: její práce je založena na systematické a metodické práci, autorka na mnoha místech prokazuje znalost relevantní literatury a pečlivě z ní cituje. Nechávajíc spekulace stranou, práce by si zasloužila propracovanější a shrnující závěr, mělo autorčino zkoumání nějaký dopad na frazeologickou teorii, jak ji byla popsala v první části práce?

Bakalářská práce Anety Mlejnkové je výsledkem pečlivého studia literatury o frazeologii a zejména náruživého zaujetí frazémy jako jazykovým problémem. Doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **v ý b o r n ě**

podpis recenzenta bakalářské práce